

Fremsat den 26. februar 2025 af uddannelses- og forskningsministeren (Christina Egelund)

Forslag

til

Lov om ændring af SU-loven

(Minimumskrav til dokumentation m.v. ved ansøgning om SU-handicaptillæg, anvendelse af kunstig intelligens til understøttelse af sagsbehandling m.v.)

§ 1

I SU-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 395 af 13. april 2023, som ændret ved § 11 i lov nr. 630 af 11. juni 2024, § 6 i lov nr. 632 af 11. juni 2024, lov nr. 685 af 11. juni 2024 og § 23 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at uddannelsessøgende kan få uddannelsesstøtte til videregående uddannelse, der gennemføres i forlængelse af opnået kandidatgrad.«

2. I *overskriften* til afsnit I indsættes efter »kandidatgrad«: »m.v.«

3. § 10 a, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tillæg efter *stk. 1*, herunder om

fremgangsmåden ved tildeling af tillæg, nærmere krav til den dokumentation, der skal vedlægges ansøgning om tillæg, tidspunktet, der kan modtages tillæg fra, og muligheden for afvisning af ansøgning som følge af manglende indsendelse af dokumentation.«

4. Efter § 39 indsættes:

»§ 39 a. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til understøttelse af sagsbehandling efter denne lov, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
- 2.1. Minimumskrav til dokumentation m.v. ved ansøgning om SU-handicaptillæg
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.2. Anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at understøtte sagsbehandling
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.3. Bemyndigelse til at præcisere reglerne i forhold til SU til solistuddannelsen og pastoralseminarieuddannelsen
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Uddannelses- og forskningsministeren nedsatte i november 2023 Taskforce for ny administration af SU-handicaptillæg (herefter taskforcen) bestående af repræsentanter fra Uddannelses- og Forskningsministeriet, Uddannelses- og Forskningsstyrelsen (herefter styrelsen), Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Danske Handicaporganisationer og Sammenslutningen af Unge med Handicap, der skulle komme med anbefalinger til en fremtidig indretning af SU-handicapstillægsordningens administration til at understøtte en kortere sagsbehandlingstid på området.

Baggrunden for, at taskforcen blev nedsat, var, at sagsbehandlingstiden for ansøgninger om SU-handicaptillæg de seneste år er steget særligt for uddannelsessøgende på de videregående uddannelser, så sagsbehandlingstiden nu i gennemsnit er over seks måneder for denne gruppe. Dette skyldes blandt andet, at der er kommet væsentligt flere ansøgninger, at kompleksiteten i sagerne er vokset, og at det i et stort antal ansøgninger er nødvendigt at indhente supplerende lægefaglig dokumentation, ofte ad flere omgange, for at ansøgningerne kan behandles.

Med henblik på at understøtte en kortere sagsbehandlingstid i administrationen af SU-handicaptillæg anbefalede taskforcen i Afrapportering fra Taskforce for ny administration af SU-handicaptillæg fra marts 2024 blandt andet, at der tilvejebringes hjemmel i SU-loven til at fastsætte minimumskrav til den lægefaglige dokumentation for den uddannelsessøgendes varige funktionsnedsættelse, som skal vedlægges ansøgningen på ansøgningstidspunktet.

Det foreslås på baggrund af taskforcens anbefaling, at uddannelses- og forskningsministeren i SU-loven bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om kravene til den dokumentation, der skal vedlægges ansøgningen om SU-handicaptillæg efter SU-lovens § 7, stk. 3. Det foreslås i forlængelse heraf, at uddannelses- og forskningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om afvisning af ansøgninger som følge af manglende indsendelse af dokumentation og fastsætte regler om, fra hvilken måned SU-handicaptillæg tidligst kan udbetales.

Taskforcen anbefalede endvidere, at styrelsen blandt andet etablerer digitale screeningsværktøjer, der automatisk kan opdele indkomne ansøgninger om SU-handicaptillæg i henholdsvis tilstrækkeligt oplyste og ikke-oplyste ansøgninger. Anbefalingen har tæt sammenhæng med taskforcens anbefaling om minimumskrav til den lægefaglige dokumentation for ansøgers varige funktionsnedsættelse.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en bemyndigelse i SU-loven til, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan anvendes kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at understøtte sagsbehandlingen efter SU-loven, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed. Bemyndigelsen vil også kunne finde anvendelse inden for andre dele af administrationen efter SU-loven end SU-handicaptillæg.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Minimumskrav til dokumentation m.v. ved ansøgning om SU-handicaptillæg

2.1.1. Gældende ret

Det følger af § 7, stk. 1, i SU-loven, at Statens Uddannelsesstøtte (SU) gives som stipendium og studielån. Til videregående og privat uddannelse gives SU også som slutlån til afslutning af en uddannelse.

Uddannelsessøgende i videregående uddannelse eller erhvervsuddannelse har mulighed for at modtage et tillægsstipendium (herefter SU-handicaptillæg), når den uddannelsessøgende har en varig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse, der giver den uddannelsessøgende meget betydelige begrænsninger i evnen til at påtage sig et erhvervsarbejde. Dette følger af SU-lovens § 7, stk. 3.

SU-handicaptillæg gives som tillæg til stipendium og eventuelt studielån efter SU-lovens § 7, stk. 1, nr. 1 og 2, eller til uddannelsessøgende i videregående uddannelse sammen med slutlån efter SU-lovens § 7, stk. 1, nr. 3. Tildelingen af SU-handicaptillæg følger herved de almindelige regler for udbetaling af SU. Det betyder, at der ikke udbetales SU-handicaptillæg, hvis den uddannelsessøgende fravælger SU, og at retten til SU-handicaptillæg bortfalder, hvis retten til SU bortfalder, f.eks. på grund af manglende studieaktivitet.

SU-handicaptillægget til uddannelsessøgende i videregående uddannelse efter SU-lovens § 7, stk. 3, udgør 8.770 kr. pr. måned i 2019-niveau, svarende til 10.078 kr. i 2025-niveau, mens det til uddannelsessøgende i erhvervsuddannelse udgør 5.500 kr. pr. måned i 2019-niveau, svarende til 6.321 kr. i 2025-niveau, jf. SU-lovens § 10 a, stk. 1.

Der ydes alene SU-handicaptillæg til uddannelsessøgende, der har en varig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse. Hvis funktionsnedsættelsen ikke pr. definition er varig, betragtes den efter administrativ praksis som udgangspunkt for varig i SU-lovens forstand, hvis den har haft eller vil få en varighed på omkring et år. Det vil dog altid bero på en konkret vurdering, hvorvidt en funktionsnedsættelse er varig.

Efter SU-lovens § 10 a, stk. 3, kan uddannelses- og forskningsministeren fastsætte nærmere regler om tillæg efter SU-lovens § 7, stk. 3, herunder om fremgangsmåden ved tildeling af tillæg.

Det er Uddannelses- og Forskningsstyrelsen (herefter styrelsen), der træffer afgørelse om tildeling af SU-handicaptillæg. Med hjemmel i SU-lovens § 10 a, stk. 3, er det fastsat i § 35, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 97 af 29. januar 2024 om statens uddannelsesstøtte (SU-bekendtgørelsen), at styrelsen vurderer, om den uddannelsessøgende opfylder betingelserne for at kunne modtage SU-handicaptillæg.

Det fremgår videre af SU-bekendtgørelsens § 35, stk. 2, at styrelsen til brug for afgørelsen af, om der kan gives SU-handicaptillæg efter SU-lovens § 7, stk. 3, kan indhente en sagkyndig udtalelse om vurderingen efter § 35, stk. 1.

Det fremgår videre af SU-bekendtgørelsens § 35, stk. 3, at styrelsen kan tildele SU-handicaptillæg efter SU-lovens § 7, stk. 3, for en kortere periode end støttetiden, jf. lovens

§ 17, stk. 1 og 2, hvis det på afgørelsestidspunktet er sandsynliggjort, at arten og graden af den uddannelsessøgendes funktionsnedsættelse er varig, men at dette ikke er endeligt fastslået.

Endelig fremgår det af SU-bekendtgørelsens § 35, stk. 4, at det er en forudsætning for fortsat at modtage SU-handicaptillæg, at den uddannelsessøgende opfylder betingelserne i lovens § 7, stk. 3.

Det fremgår blandt andet af bemærkningerne til ændring af lovens § 7, stk. 3, hvormed der blev indført SU-handicaptillæg til uddannelsessøgende i erhvervsuddannelser, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 182 som fremsat, side 2, at den uddannelsessøgende ved ansøgning om SU-handicaptillæg skal fremsende fyldestgørende og aktuel lægelig dokumentation for, at den uddannelsessøgende har en varig og betydelig funktionsnedsættelse. Dokumentationen skal som udgangspunkt indeholde en lægelig erklæring om, hvad den uddannelsessøgende fejler og diagnose, hvordan sygdommen eller lidelsen kommer til udtryk, hvilken behandling den uddannelsessøgende eventuelt modtager, og hvad der i øvrigt måtte være planlagt i forhold til eventuel behandling, samt oplysninger om, hvordan sygdommen eller lidelsen påvirker den uddannelsessøgendes erhvervsevne. Hvis dokumentationen er mangelfuld, kan styrelsen anmode om supplerende lægelige oplysninger. Det kan f.eks. enten ske ved, at styrelsen sender en attest til den uddannelsessøgende, som den uddannelsessøgende skal have udfyldt hos egen læge eller ved, at styrelsen beder om yderligere oplysninger direkte fra hospital, speciallæge eller andet behandlingssted.

Det følger af SU-lovens § 38 a, stk. 3, nr. 1 og 2, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om indhold, udformning samt frister for ansøgninger om uddannelsesstøtte m.v.

Det følger videre af SU-lovens § 38 b, stk. 2, nr. 1, at SU udbetales forud i månedlige rater og tidligst kan udbetales fra begyndelsen af den måned, hvor ansøgning om støtte er modtaget i styrelsens selvbetjeningssystem. Det indebærer, at når en uddannelsessøgende tildeles SU-handicaptillæg, udbetales tillægget som udgangspunkt fra den måned, hvor ansøgningen er modtaget i styrelsen, uanset i hvilken måned styrelsen træffer afgørelse om tildeling af SU-handicaptillæg.

Afgørelser truffet af styrelsen om grundlaget for tildeling og beregning af uddannelsesstøtte til en uddannelsessøgende og om en støttemodtagers tilbagebetaling af uddannelsesstøtte, kan indbringes for Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger efter reglerne i lov om Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger. Klagen skal indbringes inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Dette fremgår af SU-lovens § 46, stk. 1.

2.1.2. Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Siden ordningen for SU-handicaptillæg trådte i kraft i 2004, har der været en løbende stigning i antallet af ansøgninger om SU-handicaptillæg.

I takt med en betydelig stigning i antallet af ansøgninger og mere komplekse sagsbehandlingsforløb med behov for indhentning af lægefaglig dokumentation, ofte ad flere omgange, har sagsbehandlingstiderne for ansøgninger om SU-handicaptillæg over tid været stadigt stigende, hvilket har skabt og løbende skaber en større sagspukkel i Uddannelses- og Forskningsstyrelsen (herefter styrelsen).

Den samlede gennemsnitlige sagsbehandlingstid for alle ansøgninger om SU-handicaptillæg udgjorde i 2024 ca. 6,1 måneder. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for ansøgninger om SU-handicaptillæg fra uddannelsessøgende på videregående uddannelser udgjorde 6,8 måneder. For ansøgninger fra uddannelsessøgende på videregående uddannelser, hvor styrelsen har måttet indhente yderligere dokumentation, var den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i 2024 op til ca. 10 måneder.

En lang sagsbehandlingstid kan betyde, at uddannelsessøgende med funktionsnedsættelser, der søger om SU-handicaptillæg, i en længere periode oplever usikkerhed om deres økonomiske situation.

En væsentlig udfordring for sagsbehandlingen er, at mange ansøgninger om SU-handicaptillæg enten ikke indeholder dokumentation for den uddannelsessøgendes varige funktionsnedsættelse eller ikke indeholder fyldestgørende dokumentation for den uddannelsessøgendes funktionsnedsættelse, som ligger til grund for styrelsens vurdering af virkningen heraf på den uddannelsessøgendes erhvervsevne.

For så vidt angår behandlede ansøgninger i 2024 manglede der i 64 procent af sagerne oplysninger i form af eksempelvis lægefaglig dokumentation, der beskriver den uddannelsessøgendes aktuelle funktionsniveau. Styrelsen bruger derfor væsentlige ressourcer på først at visitere modtagne ansøgninger for at konstatere, om der mangler oplysninger og på derefter at indhente de manglende oplysninger, ofte ad flere omgange.

Som led i taskforcens arbejde blev det blandt andet konstateret, at nogle uddannelsessøgende er i tvivl om, hvad det er nødvendigt at vedlægge en ansøgning, ligesom der for nogle uddannelsessøgende kan være udfordringer i graden af tilgængelighed af de informationer, der er vigtige for, at den uddannelsessøgende kan oplyse sagen så godt som muligt.

Med henblik på at sikre en hurtigere og mere effektiv sagsbehandling, herunder en kortere samlet sagsbehandlingstid, i styrelsens behandling af ansøgninger om SU-handicaptillæg, foreslås det, at uddannelses- og forskningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om kravene til den dokumentation, der skal vedlægges ansøgning om SU-handicaptillæg, tidspunktet, der kan modtages tillæg fra, og muligheden for at afvise ansøgning som følge af manglende indsendelse

af dokumentation. Forslaget skal ses i sammenhæng med taskforcens anbefaling om, at der bør tilvejebringes hjemmel i SU-loven til at fastsætte minimumskrav til den lægefaglige dokumentation for den uddannelsessøgendes varige funktionsnedsættelse.

Den foreslåede bemyndigelse til at kunne fastsætte nærmere regler om kravene til dokumentation, der skal vedlægges ansøgningen, tidspunktet, der kan modtages tillæg fra, og muligheden for at afvise ansøgninger som følge af manglende indsendelse af dokumentation, vil udvide uddannelses- og forskningsministerens eksisterende bemyndigelse i SU-lovens § 10 a, stk. 3, hvorefter ministeren kan fastsætte nærmere regler om tillæg efter SU-lovens § 7, stk. 3, herunder om fremgangsmåden ved tildeling af tillæg.

Den foreslåede bemyndigelse i SU-lovens § 10 a, stk. 3, skal endvidere ses i sammenhæng med uddannelses- og forskningsministerens eksisterende bemyndigelse i SU-lovens § 38 a, stk. 3, nr. 1, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om indhold og udformning af ansøgninger om uddannelsesstøtte m.v.

Den foreslåede bemyndigelse vil kunne anvendes til at fastsætte regler om konkrete former for dokumentation for funktionsnedsættelsen, der søges på baggrund af, som den uddannelsessøgende skal vedlægge ansøgningen om SU-handicaptillæg.

Bemyndigelsen vil i forlængelse heraf kunne anvendes til at fastsætte regler om, at hvis der ikke vedlægges de nævnte konkrete former for dokumentation for den funktionsnedsættelse, der søges på baggrund af, vil styrelsen kunne afvise ansøgningen uden nærmere realitetsbehandling.

Hvis styrelsen træffer afgørelse om at afvise en ansøgning uden realitetsbehandling på grund af manglende indsendelse af de nævnte konkrete former for dokumentation, vil den uddannelsessøgende kunne søge igen på et senere tidspunkt, når dokumentationen foreligger.

Den foreslåede bemyndigelse forventes herudover anvendt til at fastsætte regler om, at den vedlagte dokumentation skal vise, at den uddannelsessøgende er diagnosticeret med den varige funktionsnedsættelse, der søges SU-handicaptillæg på baggrund af. Hensigten hermed er at understøtte, at SU-handicaptillæg gives til uddannelsessøgende, hvor det er konstateret, at den uddannelsessøgende har en varig funktionsnedsættelse, og at udredning af en eventuel ikke-diagnosticeret funktionsnedsættelse således ikke skal ske som led i administrationen af sager om SU-handicaptillæg.

Hvis den dokumentation, der er vedlagt ansøgningen på ansøgningstidspunktet, ikke udgør fyldestgørende dokumentation for, at den uddannelsessøgende er diagnosticeret med den varige funktionsnedsættelse, der søges SU-handicaptillæg på baggrund af, vil styrelsen kunne anmode den uddannelsessøgende om at indsende den manglende dokumentation herfor. Det er ikke hensigten hermed, at der vil skulle påbegyndes en udredning af en eventuel ikke-diagnosticeret

funktionsnedsættelse, men alene at den uddannelsessøgende skal have mulighed for at dokumentere, at funktionsnedsættelsen allerede er diagnosticeret.

Hvis den uddannelsessøgende ikke indsender fyldestgørende og aktuel lægefaglig dokumentation for at være diagnosticeret med en varig funktionsnedsættelse inden for en af styrelsen nærmere fastsat frist, vil styrelsen kunne træffe afgørelse om afslag på ansøgningen om SU-handicaptillæg som følge heraf.

Den uddannelsessøgende vil som hidtil kunne indgive en ny ansøgning om SU-handicaptillæg, når den fornødne dokumentation for en diagnosticeret, varig funktionsnedsættelse foreligger.

Den foreslåede bemyndigelse vil også kunne anvendes til at fastsætte regler om, at hvis den varige funktionsnedsættelse, der søges på baggrund af, først diagnosticeres efter indsendelse af ansøgningen, men inden der træffes afgørelse i sagen, og den lægefaglige dokumentation ikke viser, at funktionsnedsættelsen var til stede på ansøgningstidspunktet, vil SU-handicaptillæg kunne tildeles fra den måned, hvor den lægefaglige dokumentation viser, at den varige funktionsnedsættelse er diagnosticeret.

Endelig forventes der fastsat regler om, at styrelsen som udgangspunkt alene vurderer retten til SU-handicaptillæg i forhold til den eller de diagnosticerede varige funktionsnedsættelser, som den uddannelsessøgende søger på baggrund af, også selvom der i ansøgningen eller under sagens behandling eventuelt nævnes andre mulige funktionsnedsættelser, der ikke er diagnosticeret. Hvis den uddannelsessøgende under behandlingen af sagen indsender fyldestgørende dokumentation for en anden diagnosticeret varig funktionsnedsættelse, som ikke er nævnt i ansøgningen, vil denne funktionsnedsættelse også blive inddraget i sagen.

De regler, der forventes fastsat i medfør af bemyndigelsen, forventes at medføre, at styrelsen vil få mulighed for hurtigere at kunne træffe afgørelse om afslag uden realitetsbehandling, når der ikke foreligger nogen dokumentation for den uddannelsessøgendes diagnosticerede varige funktionsnedsættelse. Endvidere vil styrelsen hurtigere end i dag kunne træffe afgørelse om afslag på det foreliggende grundlag i sager, hvor der ikke foreligger fyldestgørende og aktuel dokumentation for den uddannelsessøgendes eventuelle diagnosticerede varige funktionsnedsættelse.

Dette forventes samtidig at frigøre administrative ressourcer til at behandle de sager, hvor den uddannelsessøgende har indsendt fyldestgørende og aktuel lægefaglig dokumentation for, at den uddannelsessøgende har en varig funktionsnedsættelse, der kan begrunde tildeling af SU-handicaptillæg.

Dette vil være medvirkende til at forkorte sagsbehandlingstiden til gavn for de uddannelsessøgende, der er i målgruppen for ordningen, og for de uddannelsessøgende, der oplyser deres ansøgning fyldestgørende og korrekt på ansøg-

ningstidspunktet, således at de kan få en hurtigere afklaring af deres økonomiske situation end i dag.

Det er hensigten med den foreslåede nyaffattelse af SU-lovens § 10 a, stk. 3, at uddannelses- og forskningsministeren fortsat skal være bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om tillæg efter SU-lovens § 7, stk. 3, herunder om fremgangsmåden ved tildeling af tillæg.

Styrelsen vil som supplement til fastsættelsen af de nærmere regler om kravene til den dokumentation, der skal vedlægges ansøgningen om SU-handicaptillæg, udstede en vejledning, der skal orientere uddannelsessøgende om reglerens indhold, herunder hvad der f.eks. forstås ved lægefaglig dokumentation m.v.

2.2. Anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at understøtte sagsbehandling

2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af SU-lovens § 1, stk. 4, at uddannelsesstøtte til uddannelse indtil kandidatgrad og udlandsstipendium til studieophold i udlandet som led i en dansk videregående uddannelse eller til en uddannelse på kandidatniveau i udlandet administreres af Uddannelses- og Forskningsstyrelsen (herefter styrelsen).

SU-lovens § 39 indeholder nærmere regler om styrelsens administration, herunder styrelsens egen indhentelse og videregivelse af personoplysninger samt kriminalforsorgens underretningspligt til styrelsen.

Behandling af personoplysninger er i almindelighed reguleret af databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger mv.) og databeskyttelsesloven (lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger).

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven gælder for behandling af personoplysninger, der helt eller delvist foretages ved hjælp af automatisk (elektronisk) databehandling, og for anden ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Ved personoplysninger forstås enhver information, der kan henføres til en identificeret eller identificerbar person (den registrerede), jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 1.

Behandling af personoplysninger skal følge de grundlæggende principper, der fremgår af databeskyttelsesforordningens artikel 5.

For så vidt angår behandling af almindelige personoplysninger følger det af databeskyttelsesforordningens artikel 6, at behandlingen af de pågældende personoplysninger kun er

lovlig i det omfang, at mindst et af de behandlingsgrundlag, der er oplyst i artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, at behandling af personoplysninger er lovlig, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Behandlingen af personoplysninger efter artikel 6, stk. 1, litra e, forudsætter i medfør af databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 45 og databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, et retsgrundlag i EU-retten eller national ret. Denne hjemmel skal opfylde et formål i samfundets interesse og stå i et rimeligt forhold til det forfulgte formål. Det kan imidlertid være tilstrækkeligt med en lov, der danner retsgrundlag for adskillige databehandlingsaktiviteter, idet der ikke kræves en specifik lov til hver enkelt behandling. Dette retsgrundlag bør, i medfør af præambelbetragtning nr. 41, være klart, præcist og forudsigeligt for personer, der er omfattet af anvendelsesområdet.

For så vidt angår behandling af særlige kategorier af personoplysninger følger det af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, at behandling heraf som udgangspunkt er forbudt, medmindre der kan identificeres en undtagelse til forbuddet i artikel 9, stk. 2, eller i bestemmelser, der gennemfører artikel 9, og der samtidig er et lovligt grundlag for behandlingen i artikel 6.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra g, at behandling af særlige kategorier af personoplysninger er lovlig, hvis behandling er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret og står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse samt sikrer passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser.

For så vidt angår behandling af oplysninger om personnummer følger det af databeskyttelseslovens § 11, stk. 1, at offentlige myndigheder kan behandle disse med henblik på entydig identifikation eller som journalnummer.

Endelig følger det af databeskyttelseslovens § 8, stk. 1, for så vidt angår behandling af oplysninger om strafbare forhold, at den offentlige forvaltning ikke må behandle disse oplysninger, medmindre det er nødvendigt for varetagelsen af myndighedens opgaver.

Behandlingen af personoplysninger skal være underlagt de nødvendige sikkerhedsmæssige foranstaltninger, og det følger således blandt andet af databeskyttelsesforordningens artikel 32, stk. 1, om behandlingssikkerhed, at under hensyntagen til det aktuelle tekniske niveau, implementeringsomkostningerne og den pågældende behandlings karakter, omfang, sammenhæng og formål samt risiciene af varierende sandsynlighed og alvor for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, gennemfører den dataansvarlige og

databehandleren passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre et sikkerhedsniveau, der passer til disse risici.

Det fremgår af databeskyttelsesforordningens artikel 13, stk. 1 og 2, at den dataansvarlige skal give den registrerede en række oplysninger om behandlingen. Disse oplysninger skal gives på det tidspunkt, hvor personoplysningerne indsamles.

Endvidere fremgår det af forordningens artikel 13, stk. 3, at hvis den dataansvarlige agter at viderebehandle personoplysninger til et andet formål end det, hvortil de er indsamlet, giver den dataansvarlige forud for denne viderebehandling den registreredes oplysninger om dette andet formål samt andre relevante oplysninger.

Databeskyttelsesforordningens artikel 13, stk. 1-3, finder imidlertid ikke anvendelse, hvis og i det omfang den registrerede allerede er bekendt med oplysningerne.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 1 og 2, at den dataansvarlige skal give den registrerede en række oplysninger, når personoplysninger indsamles hos andre end den registrerede.

Reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven er teknologineutrale. Der er i reglerne således ikke fastsat særlige regler om behandling af personoplysninger ved anvendelse af bestemte teknologier som f.eks. kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger, jf. databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 15.

Ved kunstig intelligens forstås i medfør af artikel 3, stk. 1, nr. 1, i forordningen om kunstig intelligens (Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/1689 af 13. juni 2024 om harmoniserede regler for kunstig intelligens og om ændring af forordning (EF) nr. 300/2008, (EU) nr. 167/2013, (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 og (EU) 2019/2144 samt direktiv 2014/90/EU, (EU) 2016/797 og (EU) 2020/1828) "(...)et maskinbaseret system, som er udformet med henblik på at fungere med en varierende grad af autonomi, og som efter idriftsættelsen kan udvise en tilpasningsevne, og som til eksplicite eller implicite mål af det input, det modtager, udleder, hvordan det kan generere output såsom forudsigelser, indhold, anbefalinger eller beslutninger, som kan påvirke fysiske eller virtuelle miljøer."

Anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til behandling af personoplysninger skal leve op til de krav, der følger af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Datatilsynet vurderede i 2023, i forbindelse med udtalelse om behandlingsgrundlag til udvikling og drift af AI-løsning inden for sundheds- og omsorgsområdet i Københavns Kommune (journalnummer 2023-212-0015), at udvikling, drift og gentræning af en AI-løsning, hvor der behandles personoplysninger og særlige kategorier af personoplysninger med henblik på at forudsige borgeres behov for og gavn af genoptræning for at undgå funktionsnedsættelse generelt

kunne ske på baggrund af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, samt artikel 9, stk. 2, litra g. Datatilsynet vurderede i den konkrete sag, at behandling af personoplysninger til udvikling, herunder gentræning af løsningen, kunne ske med henvisning til de eksisterende bestemmelser i serviceloven, der forpligtede kommunen til at træffe afgørelser om og levere vedligeholdende træning og rehabiliterende indsatser. Behandling af personoplysninger som led i driften af løsningen kunne imidlertid ikke ske inden for rammerne af servicelovens bestemmelser, da der ikke var et tilstrækkeligt klart retsgrundlag set i lyset af, hvor indgribende en behandlingsaktivitet, der var tale om. Datatilsynet vurderede, at der i det konkrete tilfælde således ikke var en tilstrækkelig klar hjemmel til at idriftsætte den pågældende løsning.

I tråd hermed bemærkede Datatilsynet i en udtalelse af 12. juni 2024 til styrelsen på baggrund af en konkret henvendelse fra styrelsen, at det var Datatilsynets vurdering, at udvikling og træning af en AI-løsning, hvor der behandles personoplysninger og særlige kategorier af personoplysninger med henblik på at vurdere, om en ansøgning om handicaptillæg er vedlagt tilstrækkelig dokumentation, kunne ske på baggrund af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, jf. artikel 6, stk. 3, og artikel 9, stk. 2, litra g.

Behandling af personoplysninger til udvikling og gentræning af løsningen kunne efter Datatilsynets vurdering ske under henvisning til de eksisterende bestemmelser i SU-loven og SU-bekendtgørelsen, der forpligter styrelsen til at træffe afgørelse om tillægsstipendium på grund af varig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse.

I forhold til drift af en sådan AI-løsning bemærkede Datatilsynet blandt andet, at det var Datatilsynets vurdering, at der kræves et relativt klart supplerende nationalt retsgrundlag til driften af AI-løsningen.

2.2.2. Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med henblik på at understøtte en kortere sagsbehandlingstid i administrationen af SU-handicaptillæg anbefalede taskforcen blandt andet, at Uddannelses- og Forskningsstyrelsen (herefter styrelsen) etablerer digitale screeningsværktøjer, der automatisk opdeler indkomne ansøgninger i henholdsvis tilstrækkeligt oplyste og ikke-oplyste ansøgninger. Anbefalingen har tæt sammenhæng med taskforcens anbefaling om minimumskrav til dokumentation på ansøgningstidspunktet.

Styrelsen vurderer, at etablering af digitale screeningsværktøjer til at understøtte sagsbehandlingen på SU-handicapområdet vil indebære udvikling, træning og idriftsættelse af løsninger baseret på kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger. Det vurderes samtidig, at anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger vil være relevant inden for andre dele af administrationen efter SU-loven.

Der er i dag ikke bestemmelser i SU-loven, som forholder sig til anvendelsen af kunstig intelligens eller lignende digi-

tale løsninger til at understøtte sagsbehandlingen efter SU-loven.

Der stilles efter gældende ret samtidig krav til klarheden af det nationale retsgrundlag for behandling af personoplysninger i driften af en løsning, der anvender kunstig intelligens: Jo mere indgribende behandlingen af personoplysninger i den pågældende løsning er for borgeren, desto større krav stilles til retsgrundlagets klarhed.

Med henblik på at have et klart retsgrundlag for at behandle personoplysninger i forbindelse med anvendelse af løsninger med kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at understøtte sagsbehandlingen efter SU-loven, foreslås det, at der indføres en bemyndigelse i SU-loven til, at uddannelses- og forskningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at der kan anvendes kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at understøtte sagsbehandlingen efter SU-loven, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

Med begrebet lignende digitale løsninger tages højde for anvendelse af løsninger med tilsvarende karakteristika som kunstig intelligens, uden at en sådan løsning nødvendigvis falder ind under definitionen af kunstig intelligens.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at der eksempelvis vil kunne fastsættes nærmere regler om, at styrelsen kan anvende screeningsværktøjer til at understøtte sagsbehandlingen på SU-handicapområdet.

Ved anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at understøtte sagsbehandlingen efter SU-loven, vurderes det, at styrelsen f.eks. hurtigere vil kunne visitere sager og indhente evt. supplerende dokumentation fra ansøger i sager om SU-handicaptillæg, hvilket forventes at være medvirkende til at understøtte en kortere sagsbehandlingstid på området end i dag.

Den foreslåede bemyndigelse indebærer endvidere, at der vil kunne fastsættes nærmere regler, som indebærer, at der kan anvendes kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til understøttelsen af sagsbehandling inden for andre dele af administrationen efter SU-loven. Et eksempel er muligheden for, at styrelsen kan anvende kunstig intelligens til at automatisere de i dag manuelle tjek af ca. 6.600 studieaktivitetsdokumenter årligt fra uddannelsessøgende på SU på hele uddannelser i udlandet. Dette vil både reducere ressourcetilbruget og minimere risikoen for fejl i tjek af dokumentationen, så alle indsendte dokumenter kan gennemgås mere effektivt.

Det er hensigten med bemyndigelsen, at der alene kan fastsættes regler om anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at understøtte sagsbehandlingen efter SU-loven. Det er ikke hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler om anvendelse af løsninger, der anvender kunstig intelligens til f.eks. profilering af borgere eller med henblik på at træffe automatiske afgørelser.

Arbejdet med anvendelse af konkrete løsninger vil forudsætte, at de generelle regler i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven er overholdt, herunder de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger efter artikel 5, gennemførelse af passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger efter artikel 24 og 32 samt reglerne om konsekvensanalyse efter artikel 35. Dette gælder ligeledes overholdelsen af generelle forvaltningsretlige krav til offentlige it-systemer.

Der lægges dog også op til med bemyndigelsen at give uddannelses- og forskningsministeren mulighed for at kunne fastsætte regler om behandling af personoplysninger i forbindelse med anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger. Det er således hensigten, at der kan fastsættes regler, der supplerer de generelle databeskyttelsesretlige regler i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, med henblik på at sikre overholdelse af disse regler, f.eks. regler om passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser.

2.3. Bemyndigelse til at præcisere reglerne i forhold til SU til solistuddannelsen og pastoralseminarieuddannelsen

2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af SU-lovens § 1, stk. 1, at uddannelsessøgende kan få statens uddannelsesstøtte (SU) til uddannelse indtil kandidatgrad og til ph.d.-studium indtil opnåelse af kandidatgrad.

Det følger endvidere af SU-lovens § 5, at en uddannelse, der giver ret til SU, skal være tilrettelagt som heltidsuddannelse, være af mindst 3 måneders varighed og som udgangspunkt være ulønnet.

Inden for disse rammer følger det af SU-lovens § 3, stk. 1, at en uddannelse i Danmark giver ret til uddannelsesstøtte, når uddannelses- og forskningsministeren har godkendt dette, og godkendelsen ikke senere er tilbagekaldt.

Der gives SU inden for klippekortet til videregående uddannelse, jf. SU-lovens § 15, inden for en ramme på 70 klip, jf. SU-lovens § 16, stk. 1.

Det bemærkes, at § 16, stk. 1, i SU-loven er ændret ved lov nr. 685 af 11. juni 2024 om reform af SU-systemet på det videregående uddannelsesområde, som træder i kraft den 1. december 2026.

Efter SU-lovens § 16, stk. 3, kan rammen udvides, hvis den samlede normerede uddannelsestid for en bachelor- og en kandidatuddannelse eller et lignende uddannelsesforløb, der består af flere trindelte uddannelser, overstiger 58 måneder (klip). Det er Uddannelses- og Forskningsstyrelsen, der bestemmer ved hvilke kandidatuddannelser eller lignende rammen udvides efter SU-lovens § 16, stk. 3, jf. § 24, stk. 1, i SU-bekendtgørelsen.

Solistuddannelsen er en videregående overbygningsuddannelse på fuld tid, hvor den særligt kvalificerede studerende videreuddanner sig inden for et speciale. Uddannelsen reguleres ved lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1133 af 31. oktober 2024, og bekendtgørelse nr. 1324 af 23. november 2023 om musikkonservatorierne og Operaakademiet.

Solistuddannelsen udbydes som en del af musikkonservatorieuddannelserne og har en varighed af 2-4 år, jf. § 3, stk. 1, nr. 3, i bekendtgørelse om musikkonservatorierne og Operaakademiet.

Det følger af § 22 i bekendtgørelse om musikkonservatorierne og Operaakademiet, at adgangskravet til solistuddannelsen er en afsluttet kandidatuddannelse fra et musikkonservatorium eller tilsvarende kvalifikationer samt en bestået optagelsesprøve.

Pastoralseminarieuddannelsen er den danske folkekirkes forberedende præsteuddannelse og sigter mod udøvelse af præstegerningen. Der er tale om en fuldtidsuddannelse af 19 ugers varighed, der udbydes ved Folkekirkens Uddannelses- og Videnscenter.

Uddannelsen hører under By-, Land- og Kirkeministeriet og reguleres ved lov nr. 309 af 16. maj 1990 om folkekirkens institutioner til uddannelse og efteruddannelse af præster og bekendtgørelse nr. 13 af 10. januar 2018 om Folkekirkens Uddannelses- og Videnscenter.

Det følger af § 24, stk. 1, i bekendtgørelse om Folkekirkens Uddannelses- og Videnscenter, at teologiske kandidater fra et dansk universitet og øvrige, der kan opnå ansættelse som præst i den danske folkekirke, har adgang til pastoralseminarieuddannelsen.

Solistuddannelsen (som en del af musikkonservatorieuddannelserne) og pastoralseminarieuddannelsen er godkendt som uddannelser, der giver ret til SU. Begge uddannelser fremgår af listen over godkendte videregående uddannelser, der er tilgængelig på hjemmesiden www.su.dk. Det fremgår tilsvarende af hjemmesiden www.su.dk, at solistuddannelsen og pastoralseminarieuddannelsen giver mulighed for, at rammen for SU til videregående uddannelse udvides efter SU-lovens § 16, stk. 3.

2.3.2. Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Solistuddannelsen og pastoralseminarieuddannelsen har været godkendt som videregående uddannelser, der giver ret til SU, gennem en lang årrække. Det fremgår således af § 1, stk. 1, nr. 2, i den tidligere SU-lov, der trådte i kraft i 1980, jf. lov nr. 218 af 23. maj 1979 om Statens Uddannelsesstøtte, at staten yder uddannelsesstøtte til uddannelsessøgende over 18 år, som gennemgår offentligt anerkendte videregående uddannelser. Af både bilaget til bemærkningerne til lovforslaget til loven, jf. Folketingstidende 1978-79, tillæg

A, L 134 som fremsat, spalte 2368, og af bilag til bekendtgørelse nr. 209 af 21. maj 1980 om statens uddannelsesstøtte fremgår det, at musikkonservatorieuddannelserne (herunder solistuddannelsen) og pastoralseminarieuddannelsen i relation til SU blev betragtet som støtteberettigende videregående uddannelser. Uddannelserne har siden da været godkendt som uddannelser, der giver ret til SU.

SU gives efter § 1, stk. 1, i den gældende SU-lov til uddannelse indtil kandidatgrad og til ph.d.-studium indtil opnåelse af kandidatgrad. Solistuddannelsen og pastoralseminarieuddannelsen påbegyndes i forlængelse af en afsluttet kandidatuddannelse.

På baggrund af en samlet vurdering af det oprindelige grundlag for at godkende uddannelserne som SU-berettigede sammenholdt med de ændringer af lovgivningen, der er foretaget siden, er det Uddannelses- og Forskningsministeriets opfattelse, at solistuddannelsen og pastoralseminarieuddannelsen fortsat må betragtes som uddannelser, der er omfattet af bestemmelserne om SU til videregående uddannelse, og uddannelserne er således også fortsat godkendt som SU-berettigende uddannelser i dag.

Formuleringen af SU-lovens § 1 vurderes dog ikke at være hensigtsmæssig, og der vurderes at være behov for at præcisere reglerne i forhold til SU til solistuddannelsen og pastoralseminarieuddannelsen. Det foreslås på den baggrund, at uddannelses- og forskningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, at uddannelsessøgende kan få uddannelsesstøtte til videregående uddannelse, der gennemføres i forlængelse af opnået kandidatgrad.

Bemyndigelsen forventes alene anvendt til at fastsætte regler i SU-bekendtgørelsen, der præciserer, at solistuddannelsen og pastoralseminarieuddannelsen er omfattet af reglerne i SU-loven og SU-bekendtgørelsen om uddannelsesstøtte til videregående uddannelse, og det er således ikke hensigten at ændre på, til hvilke uddannelser man kan modtage SU.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for staten, kommunerne og regionerne.

Lovforslaget vurderes endvidere ikke have implementeringskonsekvenser for staten, kommunerne og regionerne.

Lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning, jf. aftale om digitaliseringsklar lovgivning indgået af Folketingets partier i januar 2018, herunder særligt princip 1 (enkle og klare regler) idet lovforslaget, kombineret med en øget vejledningsindsats om minimumskrav til dokumentation rettet mod uddannelsessøgende, bidrager til at skabe større klarhed om borgernes retsstilling for så vidt angår de dokumentationskrav, der skal være opfyldt for, at en uddannelsessøgende er berettiget til at modtage SU-handicaptillæg.

Det bemærkes således, at lovforslagets indhold understøtter muligheden for digital administration.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Der er ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet forbundet med lovforslaget.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets § 1, nr. 3, for så vidt angår minimumskrav til dokumentation m.v. ved ansøgning om SU-handicaptillæg, indebærer blandt andet, at uddannelses- og forskningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om nærmere krav til den dokumentation, der skal vedlægges ansøgningen om SU-handicaptillæg, tidspunktet, der kan modtages tillæg fra, og muligheden for afvisning af ansøgninger som følge af manglende indsendelse af dokumentation.

En udmøntning af bemyndigelsen forventes at medføre positive administrative konsekvenser for borgerne i form af en kortere sagsbehandlingstid til gavn for de uddannelsessøgende, der er i målgruppen for ordningen, og for de uddannelsessøgende der oplyser deres ansøgning fyldestgørende og korrekt på ansøgningstidspunktet.

En udmøntning af bemyndigelsen forventes dog samtidig at medføre, at uddannelsessøgende vil få et afslag på ansøgning om SU-handicaptillæg, hvis den uddannelsessøgende ikke sammen med ansøgningen indsender konkret dokumentation for den uddannelsessøgendes varige funktionsnedsættelse.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.:

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 2. december 2024 til den 7. januar 2025 (36 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Akademikerne, Akademisk Arkitektforening, Dansk Magisterforening, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsakademiers Studenterorganisation (DESO), Danske Erhvervsskoler og –Gymnasier, Danske Gymnasieelevers Sammenlutning, Danske Handicaporganisationer, Danske Landbrugsskoler, Danske Professionshøjskoler, Danske SOSU-skoler, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Universiteter, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Digitaliserings-

styrelsen, Djøf, Erhvervsskolernes Elevorganisation, Foreningen af Danske Lægestuderende, Frit Forum – Socialdemokratiske Studerende, Ingeniørforeningen IDA, Institut for Menneskerettigheder, KL (Kommunernes Landsforening), Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Lærerstuderendes Landskreds, Organisation for Professionshøjskolestuderende, Pædagogstuderendes Landssammenslutning, Rek-

torkollegiet for de kunstneriske og kulturelle uddannelser, Rektorkollegiet for de maritime uddannelser, Rigsrevisionen, Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderende, Sammenslutningen af Unge med Handicap, Studenterrådgivningen, Studievalg Danmark, Sygeplejestuderendes Landssammenslutning og Udbetaling Danmark.

10. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/min-dreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	En udmøntning af bemyndigelsen til at fastsætte regler om nærmere krav til den dokumentation, der skal vedlægges ansøgningen om SU-handicaptillæg, forventes at medføre en kortere sagsbehandlingstid til gavn for de uddannelsessøgende, der er i målgruppen for ordningen og for de uddannelsessøgende, der oplyser deres ansøgning fyldestgørende og korrekt på ansøgningstidspunktet.	En udmøntning af bemyndigelsen forventes at medføre, at uddannelsessøgende vil få et afslag på ansøgning om SU-handicaptillæg, hvis den uddannelsessøgende ikke sammen med ansøgningen indsender konkret dokumentation for den uddannelsessøgendes varige funktionsnedsættelse.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af SU-lovens § 1, stk. 1, at uddannelsessøgende kan få statens uddannelsesstøtte (SU) til uddannelse indtil kandidatgrad og til ph.d.-studium indtil opnåelse af kandi-

datgrad. Efter SU-lovens § 3, stk. 1, giver en uddannelse i Danmark ret til uddannelsesstøtte, når uddannelses- og forskningsministeren har godkendt dette, og godkendelsen ikke senere er tilbagekaldt. Solistuddannelsen (som en del af musikkonservatorieuddannelserne) og pastoralseminarieuddannelsen er godkendt til SU og anses således i dag som SU-berettigede.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 1, stk. 6, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at uddannelsessøgende kan få uddannelsesstøtte til videregående uddannelse, der gennemføres i forlængelse af opnået kandidatgrad.

Den foreslåede bemyndigelse i § 1, stk. 6, forventes alene anvendt til at fastsætte regler i SU-bekendtgørelsen om, at solistuddannelsen og pastoralseminarieuddannelsen er omfattet af reglerne i SU-loven og SU-bekendtgørelsen om uddannelsesstøtte til videregående uddannelse.

Det foreslåede vil indebære, at der i kraft af bemyndigelsen vil kunne fastsættes regler, der præciserer, at solistuddannelsen og pastoralseminarieuddannelsen er omfattet af reglerne i SU-loven og SU-bekendtgørelsen om uddannelsesstøtte til videregående uddannelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

SU-lovens afsnit I har overskriften ”Uddannelsesstøtte til uddannelse indtil kandidatgrad” og indeholder SU-lovens bestemmelser om uddannelsesstøtte til uddannelse indtil kandidatgrad.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i *overskriften* til SU-lovens afsnit 1 indsættes »m.v.« efter »kandidatgrad«.

Den foreslåede tilføjelse til overskriften til SU-lovens afsnit I skal ses i sammenhæng med den foreslåede bemyndigelse i lovforslagets § 1, nr. 1, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at uddannelsessøgende kan få uddannelsesstøtte til videregående uddannelse, der gennemføres i forlængelse af opnået kandidatgrad.

Det foreslåede vil indebære en præcisering af, at videregående uddannelse, der er fastsat regler om i medfør af den foreslåede bemyndigelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og som gennemføres i forlængelse af opnået kandidatgrad, er omfattet af reglerne om SU i lovens afsnit I.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af SU-lovens § 7, stk. 3, at sammen med stipendium og studielån, jf. SU-lovens § 7, stk. 1, nr. 1 og 2, eller sammen med slutlån, jf. SU-lovens § 7, stk. 1, nr. 3, gives et stipendium som tillæg til uddannelsessøgende i videregående uddannelse eller i erhvervsuddannelse, som på grund af varig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse har meget betydelige begrænsninger i evnen til at påtage sig erhvervsarbejde.

Efter SU-lovens § 10 a, stk. 1, udgør det månedlige stipendium som tillæg efter § 7, stk. 3, 8.770 kr. pr. måned i 2019-niveau, svarende til 10.078 kr. i 2025-niveau for uddannelsessøgende i videregående uddannelse, mens det til uddannelsessøgende i erhvervsuddannelse udgør 5.500 kr. pr. måned i 2019-niveau, svarende til 6.321 kr. i 2025-niveau.

Det fremgår af SU-lovens § 10 a, stk. 3, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tillæg efter stk. 1, herunder om fremgangsmåden ved tildeling af tillæg.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås at nyaffatte SU-lovens § 10 a, stk. 3. Det foreslås med bestemmelsen, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tillæg efter stk. 1, herunder om fremgangsmåden ved tildeling af tillæg, nærmere krav til den dokumentation, der skal vedlægges ansøgning om tillæg, tidspunktet, der kan modtages SU-handicaptillæg fra, og muligheden for afvisning af ansøgning som følge af manglende indsendelse af dokumentation.

Den eksisterende bemyndigelse vil med den foreslåede nyaffattelse af SU-lovens § 10 a, stk. 3, blive udvidet således, at uddannelses- og forskningsministeren også bemyndiges til at kunne fastsætte regler om kravene til den dokumentation, der skal vedlægges ansøgning om SU-handicaptillæg, tidspunktet, der kan modtages SU-handicaptillæg fra, og muligheden for afvisning af ansøgning som følge af manglende indsendelse af dokumentation.

Bemyndigelsen i SU-lovens § 10 a, stk. 3, skal ses i sammenhæng med uddannelses- og forskningsministerens bemyndigelse i SU-lovens § 38 a, stk. 3, nr. 1, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om indhold og udformning af ansøgninger om uddannelsesstøtte m.v.

Med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse vil der kunne fastsættes regler om konkrete former for dokumentation for funktionsnedsættelsen, der søges på baggrund af, som den uddannelsessøgende skal vedlægge ansøgningen om SU-handicaptillæg. Det vil f.eks. kunne være journaloplysninger fra praktiserende læge eller hospital, epikrise eller behandlingsplan, som den uddannelsessøgende har tilgængelig via www.sundhed.dk eller har ret til at få udleveret fra behandlingssted i sundhedsvæsenet, ved sin praktiserende

læge eller privatpraktiserende speciallæge. Det vil ligeledes f.eks. kunne være speciallægeerklæringer og helbredsattester, der er indhentet i forbindelse med forløb på jobcenter, i forsikringsager m.v.

Bemyndigelsen vil i forlængelse heraf kunne anvendes til at fastsætte regler om, at Uddannelses- og Forskningsstyrelsen (herefter styrelsen) ved manglende indsendelse af de nævnte konkrete former for dokumentation for den funktionsnedsættelse, der søges på baggrund af, vil kunne afvise ansøgningen uden nærmere realitetsbehandling.

Den foreslåede bemyndigelse forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler om, at dokumentationen skal vise, at den uddannelsessøgende er diagnosticeret med den varige funktionsnedsættelse, der søges SU-handicaptillæg på baggrund af. Mistanke om en diagnose eller oplysning om et tidligere eller igangværende udredningsforløb for en funktionsnedsættelse vil således ikke være tilstrækkeligt som lægefaglig dokumentation.

Hvis den dokumentation, der er vedlagt ansøgningen på ansøgningstidspunktet, ikke udgør fyldestgørende dokumentation for, at den uddannelsessøgende er diagnosticeret med den varige funktionsnedsættelse, der søges SU-handicaptillæg på baggrund af, vil styrelsen kunne anmode den uddannelsessøgende om at indsende den manglende dokumentation herfor.

Hvis den uddannelsessøgende ikke indsender fyldestgørende og aktuel lægefaglig dokumentation for at være diagnosticeret med en varig funktionsnedsættelse, vil styrelsen kunne træffe afgørelse om afslag på ansøgningen om SU-handicaptillæg som følge heraf.

Den foreslåede bemyndigelse vil også kunne anvendes til at fastsætte regler om, at hvis den varige funktionsnedsættelse, der søges på baggrund af, først diagnosticeres efter indsendelse af ansøgningen, men inden der træffes afgørelse i sagen, og den lægefaglige dokumentation ikke viser, at funktionsnedsættelsen var til stede på ansøgningstidspunktet, vil SU-handicaptillæg kunne tildeles fra den måned, hvor den lægefaglige dokumentation viser, at den varige funktionsnedsættelse er diagnosticeret.

Endelig forventes der fastsat regler om, at styrelsen som udgangspunkt alene vurderer retten til SU-handicaptillæg i forhold til den eller de diagnosticerede varige funktionsnedsættelser, som den uddannelsessøgende søger på baggrund af, også selvom der i ansøgningen eller under sagens behandling eventuelt nævnes andre mulige funktionsnedsættelser, der ikke er diagnosticeret. Hvis den uddannelsessøgende under behandlingen af sagen indsender fyldestgørende dokumentation for en anden diagnosticeret varig funktionsnedsættelse, som ikke er nævnt i ansøgningen, vil denne funktionsnedsættelse også blive inddraget i sagen.

Aktuel og fyldestgørende lægefaglig dokumentation for den uddannelsessøgendes varige funktionsnedsættelse er som udgangspunkt dokumentation, der er udarbejdet inden for 12

måneder før ansøgningstidspunktet, og som udførligt beskriver den uddannelsessøgendes diagnosticerede varige funktionsnedsættelse, herunder hvordan sygdommen eller funktionsnedsættelsen kommer til udtryk, oplysninger om den uddannelsessøgendes aktuelle behandling og hvilken behandling, der er planlagt (hvis der er planlagt en). Det vil ikke være tilstrækkeligt, at en uddannelsessøgende f.eks. alene indsender oplysning om en diagnose fra en læge eller indsender sit medicinkort, hvoraf det fremgår, at vedkommende modtager medicin for en bestemt sygdom.

Ved fastsættelse af de nærmere regler vil der kunne blive taget hensyn til de situationer, hvor den uddannelsessøgende har en medfødt varig funktionsnedsættelse eller varige følger af f.eks. en ulykke.

Hvis styrelsen træffer afgørelse om afvisning af en ansøgning om SU-handicaptillæg uden realitetsbehandling eller træffer afgørelse om afslag på det foreliggende grundlag på grund af mangelfuld og ikke-aktuel lægefaglig dokumentation, vil den uddannelsessøgende kunne søge igen på et senere tidspunkt, f.eks. når dokumentationen foreligger. I sådanne tilfælde vil SU-handicaptillæg tidligst kunne udbetales fra modtagelsestidspunktet for den nye ansøgning.

Styrelsens afgørelser vil kunne påklages til Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger.

Efter den foreslåede nyaffattelse af SU-lovens § 10 a, stk. 3, vil uddannelses- og forskningsministeren fortsat være bemyndiget til at kunne fastsætte nærmere regler om tillæg efter SU-lovens § 7, stk. 3, herunder om fremgangsmåden ved tildeling af tillæg.

Den foreslåede bemyndigelse forventes som hidtil anvendt til at fastsætte regler om, at styrelsen kan bestemme, at der gives SU-handicaptillæg ud fra en vurdering af arten og graden af funktionsnedsættelsen og denne funktionsnedsættelses betydning for den uddannelsessøgendes evne til påtage sig et erhvervsarbejde. Endvidere forventes bemyndigelsen fortsat anvendt til at fastsætte regler om, at styrelsen til brug for afgørelsen kan indhente en sagkyndig udtalelse om vurderingen, og at der kan gives et midlertidigt SU-handicaptillæg, hvis det på afgørelsestidspunktet er sandsynliggjort, at arten og graden af den uddannelsessøgendes funktionsnedsættelse er varig, men at dette ikke er endeligt fastslået.

Der vil med den foreslåede bestemmelse således være tale om dels en videreførelse af gældende ret, dels en udvidelse af den eksisterende bemyndigelse i SU-lovens § 10 a, stk. 3.

Styrelsen vil som supplement til fastsættelsen af de nærmere regler om kravene til den dokumentation, der skal vedlægges ansøgningen om SU-handicaptillæg, udstede en vejledning, der skal orientere de uddannelsessøgende om reglernes indhold, herunder hvad der f.eks. forstås ved lægefaglig dokumentation m.v.

Ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse forventes

tes det at blive fastsat, at reglerne ikke finder anvendelse for ansøgninger om SU-handicaptillæg indgivet før reglernes ikrafttræden, og at de hidtil gældende regler vil finde anvendelse for sådanne ansøgninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af SU-lovens § 1, stk. 4, at uddannelsesstøtte til uddannelse indtil kandidatgrad og udlandsstipendium til studieophold i udlandet som led i en dansk videregående uddannelse eller til en uddannelse på kandidatniveau i udlandet administreres af Uddannelses- og Forskningsstyrelsen (herefter styrelsen).

SU-lovens § 39 indeholder regler om styrelsens administration, herunder styrelsens egen indhentelse og videregivelse af oplysninger samt kriminalforsorgens underretningspligt til styrelsen.

Der er ikke i dag regler om anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger i SU-loven.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i SU-loven indsættes en ny § 39 a. Det foreslås med bestemmelsen, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til understøttelse af sagsbehandling efter denne lov, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil indebære, at uddannelses- og forskningsministeren bemyndiges til, inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, at kunne fastsætte regler om, at der kan anvendes kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at understøtte sagsbehandlingen efter SU-loven.

Det er hensigten med bemyndigelsen, at der alene vil kunne fastsættes regler om anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at understøtte sagsbehandlingen efter SU-loven. Det er ikke hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler om løsninger, der anvender kunstig intelligens til f.eks. profilering af borgere eller med henblik på at træffe automatiske afgørelser.

Arbejdet med anvendelsen af konkrete løsninger, der anvender kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger, vil fortsat forudsætte, at de generelle databeskyttelsesretlige regler er overholdt, herunder de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger efter artikel 5, gennemførelse af passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger efter artikel 24 og 32 samt reglerne om konsekvensanalyse efter artikel 35. Dette gælder ligeledes overholdelsen af generelle forvaltningsretlige krav til offentlige it-systemer.

Der lægges dog også op til med bemyndigelsen at give uddannelses- og forskningsministeren mulighed for at fastsætte regler om behandling af personoplysninger i forbindelse med anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger. Der kan derfor fastsættes regler, der supplerer de generelle databeskyttelsesretlige regler i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, med henblik på at sikre overholdelse af disse regler, f.eks. regler om passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser ved behandling af personoplysninger i forbindelse med anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til understøttelse af sagsbehandling efter SU-loven.

Regler, der vil blive fastsat i medfør af bemyndigelsen, kan f.eks. omhandle anvendelsesområde, betingelser for behandling, fastlæggelse af informationskilder, opbevaring og sletning af oplysninger, sikkerhedsforanstaltninger, herunder pseudonymisering, kryptering m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Den foreslåede lov vil ikke gælde for Færøerne eller Grønland og vil ikke kunne sættes i kraft for Færøerne eller Grønland, da SU-loven, som foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og heller ikke ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1. ---
Stk. 2-5. ---

Afsnit I

Uddannelsesstøtte til uddannelse indtil kandidatgrad

§ 10 a. ---
Stk. 2. ---
Stk. 3. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tillæg efter stk. 1, herunder om fremgangsmåden ved tildeling af tillæg.

§ 1

I SU-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 395 af 13. april 2023, som ændret ved § 11 i lov nr. 630 af 11. juni 2024, § 6 i lov nr. 632 af 11. juni 2024, lov nr. 685 af 11. juni 2024 og § 23 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 6*:
»*Stk. 6.* Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at uddannelsessøgende kan få uddannelsesstøtte til videregående uddannelse, der gennemføres i forlængelse af opnået kandidatgrad.«
2. I *overskriften* til afsnit I indsættes efter »kandidatgrad«:
»m.v.«.
3. § 10 a, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tillæg efter stk. 1, herunder om fremgangsmåden ved tildeling af tillæg, nærmere krav til den dokumentation, der skal vedlægges ansøgning om tillæg, tidspunktet, der kan modtages tillæg fra, og muligheden for afvisning af ansøgninger som følge af manglende indsendelse af dokumentation.«
4. Efter § 39 indsættes:
»§ 39 a. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til understøttelse af sagsbehandling efter denne lov, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.«